

Utdanning - kun for barnløse, unge sykepleierstudenter?

Under hver praksisperiode får NSF Student flere henvendelser fra fortvilte sykepleierstudenter. Spesielt ser vi en stor andel av sykepleierstudenter med foreldreansvar som er fortvilet over at de ikke får tilrettelegging. Disse studentene forventes altså å ha praksis flere timer unna, med kun få ukers forvarsel. Dette til tross for at barnehageplassen er i studiebyen. Det er fint og riktig at toppidrettsutøvere skal få tilrettelegging for at forholdene skal ligge til rette for at også de kan fullføre utdanningen. At dette derimot ikke praktiseres i like stor grad for mange sykepleierstudenter med foreldreansvar, er svært kritikkverdig.

I Prop.89L (2018-2019) står det:

«Departementet presiserer at utdanningsinstitusjonen må vise skjønn når det gjelder tilrettelegging av for eksempel praksissted. Som eksempel kan det vises til at der hvor studenten har omsorg for mindreårige barn, må studiesteder strekke seg langt for at praksisplassen legges i nærheten av studentens bopel.»

Videre kan vi lese at:

«(...) skal det mye til for at utdanningsinstitusjonenes skal kunne avslå individuell tilrettelegging med henvisning til at dette vil medføre en uforholdsmessig byrde. Tilretteleggingsplikten avgrenses av at tilretteleggingen ikke kan gå på bekostning av de faglige kravene som stilles i den enkelte utdanning.»

Et nærliggende spørsmål å stille er om utdanningsinstitusjonene ikke er klar over disse bestemmelsene, eller om de er bevisst lovverket, men velger å gå på tvers av det fordi de vet at studenter ikke har de økonomiske midlene som skal til for å prøve saken i en rettsak.

Forholdsmessighet omhandler hvorvidt kostnaden av tiltaket er proporsjonalt med nytten av målet. For utdanningsinstitusjoner som avslår søknad om tilrettelegging, kan det virke som at institusjonens egen vinning på å tilrettelegge er det som legger grunnlag for «målet». Nyttens samfunnet eller studenten selv har av å fullføre utdanningen virker i mange tilfeller irrelevant i vurderingen som gjøres av om tilrettelegging skal gis.

Å gå i dialog med studenten for å komme frem til gode løsninger er ikke en uforholdsmessig byrde. At utdanningsinstitusjonene legger inn det arbeidet de er rettslig pålagt er ikke en uforholdsmessig byrde. Å jobbe en time lenger på en tirsdag for å finne gode løsninger er ikke en uforholdsmessig byrde. Som en direkte konsekvens av utdanningsinstitusjonenes manglende vilje til tilrettelegging ser studenter seg nødt til å si fra seg studieplassen. Det holder

ikke å gjemme seg bak uforholdsmessig byrde fordi det er litt slitsomt å tilrettelegge.

Vi har i dag en mangel på 7000 sykepleiere. Det er essensielt at de som i dag utdanner sykepleiere oftere spør seg selv hvem de utdanner sykepleiere for. Manglene vilje for tilrettelegging burde ikke være en faktor som spiller inn.

NSF Student krever at:

- Studenter med forsørgeransvar skal ha lik mulighet til å ta og gjennomføre høyere utdanning som andre. Derfor er det viktig at det tilrettelegges for studentene dette gjelder under praksisstudier.
- Universiteter og høyskoler handler i tråd med lovverket, og anerkjenner betydningen av forholdsmessighet.
- timekravet fra EU direktivet skal regnes i reelle timer og ikke dager.

Med vennlig hilsen
Daniel Tørresvoll Stabu
Studentnestleder